

מצירים את קורבנות השבעה באוקטובר

הכל לכדי תמונה

הציורים של החטופים והנרצחים במתקפת חמאס מטעינים אותם במבט אנושי וייחודי

- הציירים מקווים לתת את הדיוקנאות לאלה שיחזרו – והתנדבו לאייר את מי שכבר לא איתנו כדי להנציח אותם במיטבם • אחרים ציירו את השכול ואפילו את הבתים שנחרבו בעוטף • צייר של אחד החטופים מסביר את ההבדל בין הציור לתמונת "המקור: "הוא צולם בימים יפים ושקטים והציור נעשה בימים סוערים ואמוציונליים"

מאת עומר שרביט

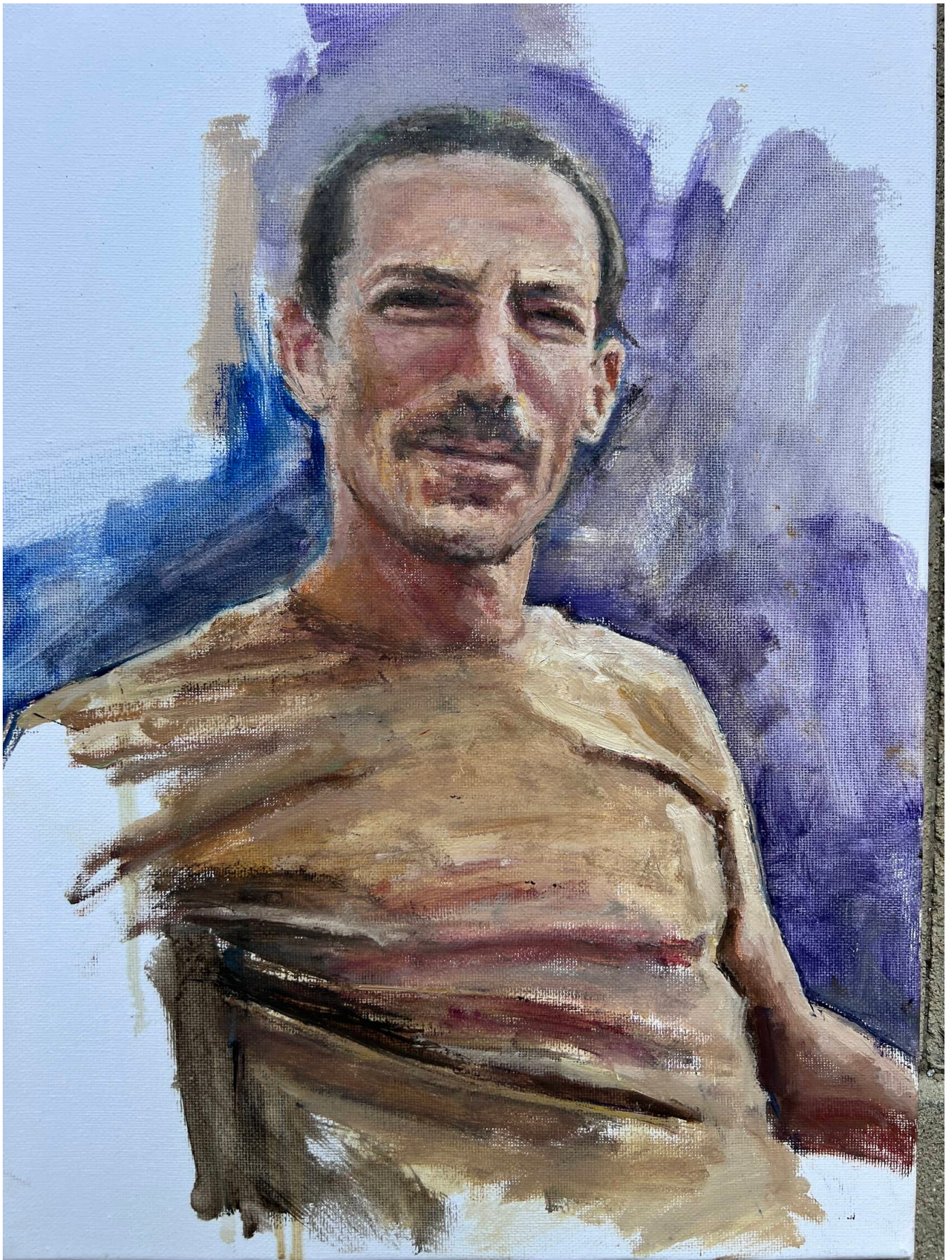
פורסם בתאריך: 23/11/2023

בחרתי באביב אצילי בגלל השם ואנחנו גם די קרובים בגיל", אומר הצייר אביב קלר" בן ה־48 מתל אביב על הבחירה שלו לצייר דווקא את הנעדר המסוים הזה **שנחטף לעזה עם אשתו ליאת**. אצילי הוא מוסכניק וחקלאי מניר עוז וגם אומן מקורי שדווקא ביום חטיפתו – השבעה באוקטובר – **ננעלה תערוכה** שלו בגלריה נחשבת בתל אביב.

עולמות לא קשורים שפתאום מתחברים", מספר קלר על ההתוודעות שלו למושא" הציור בנסיבות הקשוחות: הוא עמד ברחבת מוזיאון תל אביב וצייר את החטוף יחד עם עוד כמה עשרות אומנים במסגרת **פרויקט של קבוצת צבע טרי ועמותת יוצרים סביבה**, שהזמינו אותם לצייר את כל החטופים והנעדרים מתצלומים שנתנו להם המשפחות והקרובים שלהם.

**היו שאמרו שאנחנו דומים, באו מכרים שלו"
והתברר שהוא היה אומן. חברת ילדות שלי
כתבה שהכירה גם אותו, מישהי אחרת שאני
מכיר סיפרה שהיא דודה של אשתו
"החטופה"**

היו כאלה שאמרו שאנחנו דומים פיזית, מה שלא חשבתי עד אז. באו מכרים שלו" וסיפרו עליו והתברר לי שהוא עצמו היה אומן. חברת ילדות שלי כתבה שהיא הכירה גם אותו מגיל 18; מישהי אחרת שאני מכיר סיפרה שהיא דודה של אשתו החטופה", מוסיף האומן, שבדרך כלל מצייר נופים, לרוב מהתבוננות – ונמנע מלעבוד עם צילומים.

אביב אצילי, בציור של אביב קלר (צילום: צבע טרי)

"מתבקש לצייר אותם"

בפרויקט הזה, הוא ואומנים אחרים לא היו צריכים לחפש השראה. היא פשוט הונחה לפניהם. ההגבלה הפורמלית הזו של ציור דיוקנאות מתצלומים הביאה אותם לעשות

את הדבר המובן מאליו: לתפוס רגע מסוים בחיים של הנעדרים והחטופים בתקווה גדולה שיחזרו לכאן.

את דיוקנאות הם מטעינים בפרשנות הייחודית שלהם בעזרת פלטה ומכחול, עם פחות או יותר נאמנות ריאליסטית למקור. קלר צייר את אצילי בנגלה אחת של ארבע שעות ב"כיכר החטופים והנעדרים". חלק מהאומנים לקחו את הצילום לסטודיו ועבדו עליו במרחב הפרטי שלהם.

בתצלום המקורי, דמותו של החטוף נראית ברגע נינוח עם בקבוק בירה בידו ומבנה כפרי מאחוריו. לעומת זאת, בציור, בקבוק הבירה הושמט, הרקע הפסטורלי הוחלף במשיחת מכחול עבה שמבליטה את דמותו של המצויר, כשהוא מישיר אלינו מבט עז מהול בעוצמה כבושה.